

har jeg ikke set noget bevis på eller nogen dokumentation for – endsige sandsynlighed for – fremmer kvaliteten i skolen.

Og så vil jeg da gerne understrege, som hr. Erhard Jakobsen gjorde det, at vi er helt enige om, at det er skolelederen, der har ansvaret; jeg mener nu heller ikke ud fra, hvad jeg kender til området – og jeg har været på både den ene og den anden side af skolelederens bord – at skolelederen har fralagt sig ansvaret eller på nogen måde misrøgtet det. Tværtimod har jeg erfaring for, at der imellem skolelederen og lærerpersonalet har været et ganske udmærket samarbejde om at gøre skolen så god som muligt.

Vi er selvfølgelig også enige om, at forældrene har ansvaret, men vi er vel så også enige om, at skolen må tage imod børnene, som de kommer til skolen? Man kan ikke sætte sig hen og sige, at det burde være anderledes, og så lade det være et element i, hvad man vil gøre for folkeskolen. Skolen må tage imod de børn, som forældrene kommer med. Men jeg vil gerne være med til hvor som helst at understrege, at det er forældrene, der har ansvaret for børnenes opdragelse – også den opdragelse, der er nødvendig for, at de kan modtage en undervisning.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Der er flere, der har været inde på forældrenes rolle, og jeg har naturligvis forståelse for, at vi ikke kan slæbe alle Danmarks forældre herind i Folketingssalen. Jeg synes bare, det er vigtigt, at vi politikere sender et signal ud om, at nu må det høres op. Der er en utrolig stor mangel på disciplin i folkeskolerne, og enhver, der har sin gang på en folkeskole, eller som taler ofte med lærere, vil vide, at det er sandt.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi alle sammen står sammen og siger, at vi som politikere ikke kan gøre ret meget ved den side af sagen – der er heller ikke nogen af os, der ønsker, at lærerne skal til at indføre korporlig afstraffelse eller noget andet – og derfor er det altså vigtigt, at vi siger, at det nu er forældrene, der må tage ansvaret igen. Det kan godt være, at både moderen og faderen arbejder ude, men det betyder altså ikke, at man kan overlade opdragelsen af sine børn til en anden.

Aage Frandsen (SF):

Da mit partis skolepolitiske ordfører, fru Anne Baastrup, ikke kan være til stede, skal jeg med glæde fremlægge de synspunkter, som SF har på det her område.

Først vil jeg godt sige, at det forekommer os lidt overraskende, at vi skal have den debat nu. Jeg ved godt, at det er noget, andre partier plejer at sige til os i SF, når vi rejser en eller anden diskussion, som man synes er utidig, men når vi synes, det er overraskende, er det, fordi det sker lige efter, at folkeskolereformen er trådt i kraft. Det er også lidt overraskende, at af de to partier, der rejser forespørgslen, er det ene parti med i folkeskoleforliget og dermed enig i de principper og synspunkter, der ligger i folkeskoleforliget; ikke sådan at forstå, at alle synspunkter blev tilgodeset for alle partier – tværtimod – sådan vil det være i et forlig. Og det andet parti, som på det tidspunkt var det eneste parti i Folketinget, der ikke var med i folkeskoleforliget, er også forespørger. Det er lidt overraskende, for man skulle tro, at der var en vis enighed om folkeskolen i forligspartiernes kreds.

Jeg vil også sige – efter at have hørt hr. Frank Dahlgaard og fru Lene Espersen – at det ikke undrer mig, at Det Konservative Folkeparti ikke er med i folkeskoleforliget. En række af deres synspunkter markerer jo tydeligt, hvorfor Det Konservative Folkeparti ikke kom med, for det er jo en række synspunkter, som ikke bare er en tilbagevendende til den gamle folkeskole, men en tilbagevendende til en folkeskole, vi havde for mange år siden, med hensyn til karakterer og eksamener som midlet til at opnå resultater. Det må være de indledende bemærkninger.

Vi fik som sagt for vores vedkommende absolut heller ikke den folkeskole, som vi gerne ville have haft, men vi accepterer kompromisserne, og vi vil arbejde ud fra det. Vi er medansvarlige for det, der ligger i folkeskoleforliget, og vi vil derfor også gerne se på en række af de ting, som kan give problemer, og også være villige til at diskutere, om der er noget, man kan gøre bedre. Men det er vores opfattelse, at i forhold til meget af den kritik, man hele tiden hører, er folkeskolen langt bedre end sit rygte.

Når man hører nogle indlæg, får man indtryk af, at det står helt forfærdeligt til. Man kan egentlig undre sig over, at der overhovedet er nogen, der går igennem folkeskolen og får lært noget som helst, for der er altså åbenbart helt kaotiske tilstande, hvis man skal tro nogle af de indlæg, vi har hørt.

Folk kommer jo trods alt igennem skolesystemet og får en uddannelse. Det, der for os er vigtigt, er at sikre, at også den del af de unge, som har svært ved at klare sig på det boglige område, får en uddannelse, og det er der mange der